

Lovforslag nr. L 241. Fremsat den 26. april 1995 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. og lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven)

(Overgangsregel, obligationsbaserede aktieselskaber, rene risikoforsikringer og investeringsbeviser)

§ 1

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 28. september 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, ændres »§ 3 a« til: »§§ 3 a og 3 f«.

2. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 3 a og § 3 d« til: »og §§ 3 a, 3 d og 3 f«.

3. I § 3 e ophæves stk. 1, og i stedet indsættes:
»Afgiftspligten efter § 3, stk. 1, nr. 3, omfatter den afgiftspligtige del af udbytter, kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab, der er oppebåret i den del af kalenderåret, hvori investeringsbeviset er indgået i en afgiftspligtig ordning.

Stk. 2. Den afgiftspligtige del opgøres på grundlag af forholdet mellem hele kalenderårets afgiftspligtige indtjening i investeringsforeningen og hele kalenderårets samlede indtjening.

Stk. 3. Investeringsforeninger, der foretager løbende opgørelser efter § 15 a, stk. 2, kan i stedet vælge, at den afgiftspligtige del for alle medlemmer opgøres på grundlag af forholdet mellem den afgiftspligtige indtjening og den samlede indtjening i investeringsforeningen i den del af kalenderåret, hvor investeringsbeviset er indgået i den afgiftspligtige ordning. Val-

get skal være truffet inden begyndelsen af det kalenderår, for hvilket det skal have virkning.

Stk. 4. Ved investeringsforeninger, der ikke er omfattet af rådsdirektiv 85/611/EØF, er udbytter, kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab, fuldt ud afgiftspligtige, medmindre investeringsforeningen foretager løbende opgørelser efter § 15 a, stk. 2, og vælger opgørelse efter stk. 3. Valget skal være truffet en gang for alle inden begyndelsen af det kalenderår, hvor det første gang skal have virkning. Såfremt en investeringsforening ophører med at opfylde sin oplysningspligt efter § 15 a, bliver hele afkastet afgiftspligtigt både i det pågældende og i de følgende år.

Stk. 5. Kalenderårets realrenteafgiftspligtige afkast fra et investeringsbevis medregnes i det til kalenderåret svarende afgiftsår.

Stk. 6. For de i § 2, stk. 2, nævnte opspæringsformer medregnes kalenderårets realrenteafgiftspligtige afkast fra et investeringsbevis opgjort efter stk. 1 - 4 dog i det afgiftsår, der svarer til det efterfølgende kalenderår. Ved ordningens ophævelse medregnes afkastet dog senest i ophævelsesåret.«

Stk. 2 - 6 bliver herefter stk. 7 - 11.

4. I § 3 e, stk. 2, der bliver stk. 7, ændres »stk. 3 - 5« til: »stk. 8 - 10«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 11.«

5. I § 3 e, stk. 3, der bliver stk. 8, ændres »stk.

4« til: »stk. 9«, og i nr. 1 ændres »§ 3 a« til: »§§ 3 a og 3 f«.

6. I § 3 e, stk. 5, der bliver stk. 10, ændres »stk. 3, nr. 1« til: »stk. 8, nr. 1«, og »stk. 3, nr. 2« ændres til: »stk. 8, nr. 2«.

7. I § 3 e, stk. 6, der bliver stk. 11, indsættes efter sidste pkt.:

»Ved opgørelsen af den samlede indtjening i en del af kalenderåret gælder tilsvarende regler, idet den pågældende periode træder i stedet for kalenderåret.«

8. I § 3 e indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 11:

»Stk. 12. Hvis kalenderårets realrenteafgiftspligtige afkast fra samtlige investeringsbeviser, der er omfattet af stk. 1 - 4, og som indgår i en af de i § 2, stk. 2, nævnte opsparingsformer, er positiv, forhøjes afgiftsgrundlaget med et tillæg, inden afgiftsberegningen finder sted. Tillægget beregnes som det samlede afkast fra investeringsbeviserne ganget med et års rente. Renten svarer til den i § 10, stk. 3, litra b, nævnte rente til brug for afgiftssatsen i afgiftsåret.«

9. Efter § 3 e indsættes:

»§ 3 f. Formueafkast som nævnt i § 3, stk. 3, nr. 3-6, af aktier, anpart, andelsbeviser og konvertible obligationer medregnes ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget, når aktierne m.v. udgør kapitalandele i tilknyttede eller associerede virksomheder, og når denne virksomhed må anses for i væsentlig grad at investere i afgiftspligtige aktiver som nævnt i § 3, stk. 1, og § 3 a, bortset fra aktiver som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. Tilknyttede virksomheder anses for i væsentlig grad at investere i afgiftspligtige aktiver som nævnt i stk. 1, hvis virksomheden i mere end 3 måneder af afgiftsåret har placeret mere end 5 pct. af virksomhedens samlede aktivmasse i sådanne aktiver. Associerede virksomheder anses for i væsentlig grad at investere i afgiftspligtige aktiver som nævnt i stk. 1, hvis virksomheden i mere end 3 måneder af afgiftsåret har placeret mere end 10 pct. af virksomhedens samlede aktivmasse i sådanne aktiver.«

10. § 4, stk. 1, affattes således:

»Afgiftsgrundlaget omfatter formueafkastet i afgiftsåret. Afgiftsåret er kalenderåret. For de i § 2, stk. 2, nævnte opsparingsformer begynder afgiftsåret dog 1. december i året forud for det tilsvarende kalenderår og slutter den 30. november i kalenderåret.«

11. I § 4, stk. 5, ændres »§ 3 a« til: »§§ 3 a og 3 f«.

12. I § 5 A, stk. 1, ændres »pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-3« to steder til: »pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-4«.

13. I § 5 A, stk. 2, 2. pkt., ændres »pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-3« til: »pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-4«.

14. I § 6, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 3 a« til: »§§ 3 a og 3 f«.

15. I § 7 ændres »reserve« fem steder til: »hensættelse«.

16. I § 8, stk. 1, ændres »følgende reserver« til: »følgende hensættelser«.

17. § 8, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) livsforsikrings- og pensions-hensættelser for forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af afgiftsåret, dog for hver forsikring eller pensionsaftale højst præmiereserven opgjort ved udgangen af 1982 med tillæg af en forholdsmæssig andel af bonusfonden på dette tidspunkt, bortset fra hensættelser omfattet af nr. 2,«.

18. I § 8, stk. 1, nr. 2, ændres »reserver« til: »hensættelser«.

19. I § 8, stk. 1, nr. 3, ændres »fordelte og ufordelte reserver« til: »livsforsikrings- og pensions-hensættelser« og »reserver« ændres til: »hensættelser«.

20. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. De i stk. 1 nævnte hensættelser og passiver opgøres ved udgangen af afgiftsåret. Ved opgørelsen fratrækkes en eventuel statsgaranti eller tilsagn om statslig underskudsdækning. Endvidere bortses fra hensættelser vedrørende overtagen genforsikring og fra depo-

F. t. l. vedr. realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v.

ter, der modsvarer hensættelser vedrørende forsikringer afgivet i genforsikring.«.

21. I § 8, stk. 3, 1. pkt., ændres »Reserver« til: »Hensættelser«.

22. I § 8, stk. 4, ændres »reserverne« to steder til: »hensættelserne«.

23. I § 8, stk. 7, ændres »reserver« til: »hensættelser«.

24. § 10 b ophæves.

25. § 13, stk. 1, affattes således:

»Pengeinstituttet indgiver senest den 15. december umiddelbart efter afgiftsårets udløb en endelig opgørelse over afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer. Opgørelsen for de i § 2, stk. 2, nr. 1 og 5, nævnte opsparingsformer kan dog ske samlet. Afgiften indbetales til den centrale told- og skatteforvaltning samtidig med indsendelse af opgørelsen.«

26. § 13, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

27. I § 14, stk. 2, ændres »reserver« til: »hensættelser«.

28. I § 15, 1. pkt., ændres »afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf« til: »det i § 3, stk. 1, nr. 3, nævnte formueafkast«, og »bortset fra konti, hvor afgiften er endeligt opgjort efter § 13, stk. 2« udgår.

29. I § 15, sidste pkt., ændres: »§ 13, stk. 3« til: »§ 13, stk. 2«.

30. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Til brug for beregningen af den afgiftspligtige del efter § 3 e, stk. 2, opgør de pågældende investeringsforeninger henholdsvis den afgiftspligtige indtjening i foreningen og hele indtjeningen i foreningen i kalenderåret og meddeler dette til den afgiftspligtige eller pengeinstituttet senest den 1. maj i det følgende år.

Stk. 2. Til brug for afgiftsberegningen efter § 3 e, stk. 3, foretager de pågældende investeringsforeninger igennem hele kalenderåret en

daglig opgørelse af henholdsvis den afgiftspligtige indtjening i foreningen og hele indtjeningen i foreningen fra kalenderårets begyndelse indtil dato og meddeler dette til den afgiftspligtige eller pengeinstituttet.«

31. I § 16, stk. 1, indsættes efter sidste pkt.:

»Når ophævelse sker ved den pågældendes aftalte alder, invaliditet eller død, foretages opgørelsen efter § 3 e, stk. 2, på grundlag af forholdet mellem det senest opgjorte års henholdsvis afgiftspligtige indtjening og samlede indtjening i foreningen i stedet for samme års indtjening. Den afgiftspligtige kan dog efterfølgende vælge at få omberegnet realrenteafgiften efter forholdet mellem samme hele års henholdsvis afgiftspligtige og afgiftsfri indtjening. Ved opgørelsen af realrenteafgiften for investeringsbeviser, når ophævelse sker i andre tilfælde, er pengeinstituttets forpligtelse til at tilbageholde et tilstrækkeligt kontantbeløb begrænset til investeringsbevisets værdi.«

32. I § 18, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 13, stk. 2« til: »§ 13«.

33. I § 18, stk. 5, sidste pkt., ændres »§ 13, stk. 3« til: »§ 13, stk. 2«.

34. I § 28, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »oplysninger vedrørende« følgende: »aktivmassens sammensætning og udvikling i løbet af året i tilknyttede og associerede virksomheder, jf. § 3 f samt oplysninger vedrørende«.

35. § 28, stk. 1, nr. 11, affattes således:

»11) regler for opgørelserne efter § 15 a, herunder lempelse af kravet om daglige opgørelser,«.

36. § 28, stk. 1, nr. 12, affattes således:

»12) regler for investeringsforeningers oplysningspligt efter § 15 a over for de afgiftspligtige og pengeinstitutterne, herunder regler om, hvornår meddelelse kun skal ske på opfordring,«.

37. I § 28, stk. 1, indsættes som nr. 13:

»13) fremgangsmåden ved omberegning af afgift efter § 16, stk. 1.«.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 724 af 2. august 1994, som ændret ved § 2 i lov nr. 1090 af 21. december 1994 og ved lov nr. 90 af 8. februar 1995, ændres i § 13 B, stk. 1, »stk. 3, nr. 9« til: »stk. 3, nr. 8«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1 har virkning fra og med afgiftsåret 1995. Det gælder dog ikke § 1, nr. 1, 2, 9, 11, 12, 13, 14 og 34, der har virkning fra og med afgiftsåret 1996. § 2 har virkning fra og med 1. januar 1995.

Stk. 3. Ved opsparing i pengeinstitutter opgøres afkast af investeringsbeviser fra den 1. december 1994 til og med den 31. december 1994 efter de for afgiftsåret 1994 gældende regler, men medtages i afgiftsgrundlaget for 1995.

Stk. 4. I lov nr. 299 af 27. april 1994 ophæves § 9, stk. 15 og 16.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

- Lovforslaget indeholder følgende fire punkter:
- Justering af realrenteafgiftslovens overgangsregel. (punkt 2)
  - Værnsregel imod realrenteafgiftstænkning via obligationsbaserede aktieselskaber. (punkt 3)
  - Ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer fritages for realrenteafgift. (punkt 4)
  - Tilpasning af realrenteafgiftsreglerne til de nye regler om investeringsbeviser, jf. lov nr. 299 af 27. april 1994. (punkt 5)

2. Realrenteafgiftslovens overgangsregel

Realrenteafgiftslovens overgangsregel foreslås justeret på to punkter:

For det første foreslås det præciseret, at overgangsfradraget kun skal beregnes på grundlag af forsikringstagernes opsparring fra før 1983. Dvs. at overgangsfradraget kun skal beregnes ud fra de forsikringsmæssige hensættelser, der modsvarer egentlige forpligtelser over for de forsikrede.

For det andet foreslås det præciseret, at *der ved beregningen af overgangsfradraget bortses fra en eventuel statsgaranti eller et tilsagn om en statslig underskudsdekning.*

Forsikringstagernes opsparring fra før 1983

Realrenteafgiften blev indført ved lov nr. 222 af 3. juni 1983 og havde første gang virkning for afgiftsåret 1984. For 1983 gjaldt loven om en midlertidig formueafgift, lov nr. 696 af 21. december 1982.

I den politiske aftale mellem de daværende regeringspartier og Socialdemokratiet om principperne for realrenteafgiftsloven var det forudsat, at realrenteafgiften i princippet alene skal påhvile afkast af ny- og geninvesteringer, der har fundet sted efter den 1. januar 1983.

Dette blev udmøntet i den overgangsordning, der blev fastsat i realrenteafgiftslovens § 8. Bestemmelsen har til hensigt særligt at tage hensyn til den del af opsparringen, der er foretaget før den 1. januar 1983. Dette gøres ved i en overgangsperiode kun at bereg-

ne afgift af en del af det samlede afgiftspligtige afkast. Den del af afkastet, der kan henføres til opsparring, der er foretaget før den 1. januar 1983, friholdes for afgift.

Overgangsfradraget er fastlagt som en forholdsmæssig nedsættelse af afgiftsgrundlaget, dvs. at nedsættelsen foretages på grundlag af en brøk.

Ifølge de gældende bestemmelser vedrørende det generelle overgangsfradrag i realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, der anvendes af livsforsikringsselskaber og de fleste pensionskasser, skal afgiftsgrundlaget nedsættes forholdsmæssigt efter forholdet mellem på den ene side reserver vedrørende forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af det aktuelle afgiftsår og på den anden side samtlige passiver. De friholdte reserver kan dog for hver forsikring eller pensionsaftale højst udgøre reserven opgjort ved udgangen af 1982 med tillæg af en forholdsmæssig andel af ufordelte reserver på dette tidspunkt.

Dvs. at brøken kan stilles således op:

$$\frac{\text{Aktuel reserve hhv. 1982 reserve}}{\text{samtlige passiver}}$$

Således som overgangsbrøken er fastsat, vil overgangsfradraget formindskes, efterhånden som de opsparede beløb pr. 31. december 1982 udbetales - dvs. i takt med formindskelsen af tælleren. Herudover vil den afgiftsfrie andel formindskes i takt med formue-tilvæksten - dvs. i takt med forøgelsen af nævneren.

Begrebet »reserver vedrørende forsikringer og pensionsaftaler« er ikke nærmere defineret i lovforslaget til den oprindelige realrenteafgiftslov, og der er heller ikke i senere praksis sket en nøjere fastlæggelse af begrebet.

Livsforsikringsselskaberne har i deres opgørelse af overgangsfradraget anvendt flere forskellige metoder. De fleste af de større livsforsikringsselskaber har dog hidtil i større eller mindre grad medregnet egenkapitalposter til reserverne vedrørende forsikringerne. En del livsforsikringsselskaber har således medregnet aktiekapital, sikkerhedsfond eller kursreguleringsfond til reserverne vedrørende forsikringer-

ne. Herved bliver tælleren og dermed overgangsfradraget forøget.

For så vidt angår sikkerhedsfonden er der tale om en henlæggelse, der indtil 1989 var fradragsberettiget for livsforsikringselskabet på betingelse af, at selskabets vedtægter indeholdt en klausul om, at henlæggelsen kun kunne anvendes til fordel for de forsikrede. Henlæggelsen modsvarer dog ikke en egentlig forpligtelse over for de forsikrede. De forsikrede har således ikke et retskrav på sikkerhedsfonden hverken i en opløsningsituation eller i forbindelse med overførsel. De forsikringsretlige regler indeholder heller ikke krav om, at sikkerhedsfonden skal følge forsikringsbestanden f.eks. i forbindelse med bestandsoverførsler.

Herudover er der ingen betingelser med hensyn til, hvornår sikkerhedsfonden skal anvendes, eller med hensyn til hvilke forsikringstagere, den skal anvendes til fordel for. Afkastet af den aktivmasse, der modsvarer sikkerhedsfonden, tilfalder selskabet.

Endelig anses sikkerhedsfonden regnskabsmæssigt for at udgøre en del af livsforsikringselskabets egenkapital.

For så vidt angår kursreguleringsfonden er der tale om en regnskabspost, der blev afskaffet i 1980. Til kursreguleringsfonden blev overført gevinster ved opgørelsen af et selskabs værdipapirer og ved værdiforøgelse af selskabets faste ejendomme samt gevinster ved salg af disse aktiver. Fondens midler kunne kun anvendes til nedskrivning af værdipapirer eller faste ejendomme eller til dækning af tab ved realisation heraf. Fonden er dermed tæt knyttet til selskabets aktiver og er ikke direkte relateret til forsikringstagerne.

Hensigten med overgangsfradraget er at afgiftsfriholde den del af afkastet, der relaterer sig til den del af forsikringstagernes opsparing, der er foretaget før den 1. januar 1983. Ved fastsættelsen af overgangsordningen er dette udmøntet via en forholdsmæssig nedsættelse af afgiftsgrundlaget efter forholdet mellem reserverne vedrørende forsikringer og pensionsaftaler og de samlede passiver. Reserverne vedrørende forsikringer og pensionsaftaler er således anset for at være udtryk for forsikringstagernes opsparing.

Ved overgangsfradragets beregning bør der således alene ske friholdelse på grundlag af den del af livsforsikringselskabets og pensionskassens formue, der må anses for at modsvare egentlige forpligtelser over for de forsikrede. Efter regeringens opfattelse er det derfor ikke i overensstemmelse med overgangsfradragets formål, når livsforsikringselskaberne i vidt omfang har medregnet sikkerhedsfonde og kursreguleringsfonde til overgangsbrøkens reserver vedrørende forsikringer. Som nævnt ovenfor har forsik-

ringstagerne ingen rettigheder over hverken sikkerhedsfonden eller kursreguleringsfonden.

Af de forsikringsmæssige hensættelser er det kun livsforsikringshensættelserne og pensionshensættelserne, der må anses for at modsvare egentlige forpligtelser over for de forsikrede. På denne baggrund foreslås, at overgangsreglen justeres, således at det klart af bestemmelsen fremgår, at den afgiftsfritagne del opgøres på grundlag af livsforsikringshensættelserne og pensionshensættelserne.

Denne justering skal ifølge forslaget have virkning fra og med afgiftsåret 1995. Da den gældende lovtækt ikke tilstrækkeligt klart tilkendegiver hvilke reserver, der må anses for at vedrøre forsikringerne og dermed være udtryk for forsikringstagernes opsparing, er det regeringens vurdering, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at ændre opgørelserne til og med afgiftsåret 1994 vedrørende sikkerhedsfonde og kursreguleringsfonde.

Statsgaranti

Visse pensionskasser er karakteriseret ved, at deres formuer langt fra modsvarer de pensionsforpligtelser, som kasserne har påtaget sig. Dette gælder bl.a. de statsgaranterede pensionskasser, hvor staten har stillet en garanti eller givet tilsagn om dækning af den del af pensionsforpligtelserne, som kassen ikke er i stand til at dække via egne midler. De statsgaranterede pensionskassers formue stammer i det væsentligste fra indbetaling af medlemsbidrag indtil 1969.

De statsgaranterede pensionskasser er tilsagnsordninger, dvs. at pensionstilsagnet er relateret til slutlønnen inden pensionering og ikke til de foretagne indbetalinger. Pensionsudbetaling til pensionerede medlemmer af pensionskasserne varetages af Statens Regnskabsdirektorat. Ifølge finanslovsforslaget for 1995 er der 8 statsgaranterede pensionskasser på finansloven.

Udover de deciderede statsgaranterede pensionskasser kan der findes andre pensionskasser, der i større eller mindre omfang er statsligt understøttede. Det kan bl.a. nævnes, at i medfør af § 17 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed kan kulturministeren efter forhandling med finansministeren stille en statsgaranti til sikring af opfyldelsen af de pensionsforpligtelser, der påhviler Pensionskassen for Tjenestemænd i Danmarks Radio. Statsgarantien, der er stillet i 1991, er på 600 mill.kr., og den opretholdes i en overgangsperiode frem til år 2014, hvor der forventes at være balance mellem pensionskassens formue og de forsikringsmæssige forpligtelser.

De statsgaranterede og statsligt understøttede pensionskasser er realrenteafgiftspligtige i henhold

til realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 3, om pensionskasser og pensionsfonde. Dette indebærer endvidere, at disse pensionskasser er omfattet af det generelle overgangsfradrag i medfør af realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1.

Som nævnt ovenfor er det generelle overgangsfradrag udformet som en brøk, hvor reserveverne vedrørende forsikringer og pensionsaftaler udgør tælleren, mens de samlede passiver udgør nævneren. Der er hverken i lovtæst eller bemærkninger taget stilling til, hvorvidt eller i givet fald hvordan statsgarantien skal indvirke på opgørelsen af overgangsfradraget, og denne problemstilling har igennem årene givet anledning til nogen usikkerhed.

For at afklare denne usikkerhed foreslås det klart i lovtæstten at tilkendegive behandlingen af en eventuel statsgaranti i relation til overgangsfradraget. Det foreslås, at det klart tilkendegives, at statsgarantien ikke kan medregnes ved opgørelsen af overgangsbrøken.

Efter den ovenfor omtalte ændring af overgangsbrøken er det pensionskassens pensionshensættelser, der skal indgå i tælleren og de samlede passiver, der skal indgå i nævneren. Pensionshensættelserne udgør den samlede værdi af pensionskassens pensionsaftaler dvs. de pensionsmæssige forpligtelser. Forslaget betyder, at der skal foretages en reduktion af pensionshensættelserne, således at der i brøken kun medregnes den del af pensionshensættelserne, der kan dækkes af pensionskassens egen formue.

På grund af den hidtil eksisterende usikkerhed skal forslaget have virkning fra og med afgiftsåret 1995. Opgørelsen af afgiftsgrundlaget og foreløbig betaling af afgift vedrørende dette afgiftsår sker først i december 1995. Den endelige betaling sker i juli 1996.

3. Obligationsbaserede aktieselskaber

I medfør af realrenteafgiftslovens § 3, stk. 3, nr. 3-6, er aktier, anpartar og andelsbeviser fritaget for realrenteafgift. For konvertible obligationer gælder, at urealiserede ændringer i kursværdien og realiserede kursgevinster og -tab er fritaget for realrenteafgift.

Realrenteafgiftsloven ser udelukkende på investeringen i sig selv, dvs. at hvis der er tale om en investering i aktier, er der efter de gældende bestemmelser altid tale om en realrenteafgiftsfri aktieinvestering. Dette gælder, uanset om det pågældende aktieselskab udelukkende investerer i afgiftspligtige obligationer.

Ved at placere afgiftspligtige aktiver f.eks. i et datterselskab kan afgiftspligtige institutioner således opnå at konvertere afgiftspligtigt afkast til afgiftsfrit afkast.

Såfremt det pågældende datterselskab betaler selskabsskat af afkastet af f.eks. obligationerne, opnås der en besparelse, der svarer til forskellen mellem selskabsskattesatsen på 34 pct. og realrenteafgiftssatsen på 51,3 pct. (1995) dvs. en besparelse på 17,3 procentpoint. Herudover kan besparelsen forøges ved at placere obligationerne i et underskudsgivende selskab eller ved at lade selskabet sambeskatte med et underskudsgivende selskab. I disse tilfælde opnås der en besparelse svarende til den fulde realrenteafgiftssats.

I relation til den forsikringsmæssige lovgivning er det uproblematisk for de realrenteafgiftspligtige institutioner at placere afgiftspligtige aktiver i underliggende datterselskaber, idet man i visse tilfælde »ser igennem« aktieinvesteringen.

Forsikringslovgivningen indeholder visse begrænsninger med hensyn til livsforsikringselskabers og pensionskassers investeringer. For det første er der et krav om, at mindst 60 pct. af forsikringshensættelserne skal være anbragt i særligt guldrandede aktiver f.eks. obligationer eller fast ejendom. Herudover er der et krav om, at livsforsikringselskabet eller pensionskassen som hovedregel maksimalt må investere, hvad der svarer til 2-3 pct. af forsikringshensættelserne i en enkelt virksomhed.

Aktier anses i forsikringsmæssig henseende ikke for et guldrandet aktiv og kan derfor som udgangspunkt ikke medregnes inden for 60 pct.-grænsen. Såfremt der er tale om aktier i investeringsdatterselskaber, dvs. selskaber, der skal foretage og forvalte forsikringselskabets investeringer, f.eks. et ejendomsdatterselskab, vil de underliggende aktiver i datterselskabet blive behandlet helt eller delvis som aktiver, der dækker moderselskabets forsikringsmæssige hensættelser. Tilsvarende gælder til en vis grad, hvis datterselskabet er et forsikringselskab. Også 2 pct.-grænsen bliver fraveget ved disse datterselskaber. Dvs. at der i forsikringsmæssig henseende er mulighed for at »se igennem« aktierne, og behandle de underliggende aktiver som om de var ejet direkte af livsforsikringselskabet eller pensionskassen.

Baggrunden for afgiftsfriheden for aktier m.v. er dels hensynet til erhvervslivet, dels et ønske om at fremme langsigtede investeringer. Disse hensyn tilgodeses ikke via investeringer i obligationsbaserede aktieselskaber. Det kan endvidere ikke anses for at være i overensstemmelse med hensynet bag realrenteafgiftsloven, at der er mulighed for via sådanne investeringer at spekulere i en nedbringelse af afgiftsgrundlaget.

På denne baggrund indeholder lovforslaget et forslag om, at der i visse tilfælde indtræder afgiftspligt

af aktier i aktieselskaber m.v., der i væsentlig grad investerer i afgiftspligtige aktiver.

Det er ikke hensigten at forhindre livsforsikringselskaber og pensionskasser i at foretage investeringer i aktieselskaber m.v. Hensigten er udelukkende at forhindre de investeringer, der må anses for at være sket af afgiftsmæssige årsager. På denne baggrund foreslås det at reglerne kun skal finde anvendelse på visse kvalificerede aktieinvesteringer.

For det første skal reglerne finde anvendelse ved investeringer i tilknyttede virksomheder, dvs. datterselskaber, moderselskaber og moderselskabers datterselskaber. Da der er tale om selskaber inden for samme koncern foreslås det i disse tilfælde at fastsætte grænsen for selskabets investeringer i afgiftspligtige aktiver til 5 pct. af selskabets samlede aktivmasse.

For det andet foreslås, at reglerne skal finde anvendelse ved investeringer i såkaldte associerede virksomheder. Associerede virksomheder er virksomheder, hvor livsforsikringsselskabet eller pensionskassen besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på virksomhedens driftsmæssige og finansielle ledelse. I henhold til de forsikringsmæssige regnskabsregler anses det at være betydelig indflydelse, hvis livsforsikringsselskabet eller pensionskassen besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne. Da livsforsikringsselskabet eller pensionskassen ikke ejer aktiemajoriteten i disse selskaber og derfor ikke har den fulde kontrol over investeringerne, foreslås det for disse virksomheder at fastsætte grænsen, således at disse virksomheder maksimalt kan investere 10 pct. af den samlede aktivmasse i afgiftspligtige aktiver.

Afgiftspligten af aktierne m.v. indtræder for hele afgiftsåret, hvis det pågældende aktieselskab m.v. i en periode på mere end 3 måneder har overskredet den ovenfor nævnte grænse for de afgiftspligtige investeringer. Det er endvidere det fulde afkast af aktierne, der bliver afgiftspligtigt for den afgiftspligtige.

Forslaget skal have virkning fra og med afgiftsåret 1996. Hvis det i stedet skulle have haft virkning fra og med 1995 ville selskabernes dispositioner, inden de kendte lovforslaget, have påvirket afgiftspligtens omfang i 1995.

4. Rene risikoforsikringer

Rene risikoforsikringer er forsikringer, der alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død eller invaliditet inden forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt, dvs. at der er tale om en ophørende livsforsikring uden opsparingselement. Som eksempel på rene risikoforsikringer kan nævnes gruppelivsforsikringer.

En ren risikoforsikring kan være en fradragsberettiget ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 10 om kapitalforsikringer i pensionsøjemed.

Rene risikoforsikringer kan dog også oprettes som ikke fradragsberettigede ordninger. Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, at livsforsikringer, der alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død eller invaliditet inden forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt, behandles efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 50. Det er dog en betingelse, at det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år.

Beskatning i henhold til pensionsbeskatningslovens § 50 betyder, at der ikke er fradrag for præmier og bidrag, jf. pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 2.

Det betyder endvidere, at løbende udbetalinger skal medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 3, og at andre udbetalinger som udgangspunkt er skattefri efter reglerne om sumudbetalinger i statskatteloven.

Forsikringen skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige formue, jf. statskattelovens § 12.

Efter de gældende skattemæssige regler er det løbende afkast af de rene risikoforsikringer undergivet realrenteafgift.

Ved lov nr. 1122 af 21. december 1994 om invalideforsikringer er fradragsretten for indbetalinger til invalideforsikringer i skadesforsikringsselskaber ophevet. Baggrunden for denne ændring var, at det må anses for en forudsætning for fradragsretten for en pensionsordning, at den pågældende pensionsordning er undergivet realrenteafgift. Dvs. at der er en sammenhæng imellem fradragsretten og realrenteafgiften.

For yderligere at understrege denne sammenhæng foreslås det ved nærværende lovforslag at ophæve realrenteafgiften af ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer.

Denne lempelse har ligesom skærpelsen under 3 først virkning fra og med afgiftsåret 1996.

5. Investeringsforeninger

Forslaget indeholder på tre punkter tilpasninger af de regler om realrenteafgift af investeringsbeviser, som blev gennemført ved lov nr. 299 af 27. april 1994.

For det første handler tilpasningerne om gennemførelse af gennemsigthedsprincippet ved opgørelsen af afgiften, navnlig ved køb og salg.

Det giver de investeringsforeninger, der vil, en valgfri mulighed for en dag til dag opgørelse af det forholdstal, der angiver den afgiftspligtige del af ge-

vinsten på investeringsbeviset, mens forholdstallet efter gældende regler altid opgøres på årsbasis.

Hvis investeringsforeningerne ikke kan gennemføre en dag til dag opgørelse, opgøres forholdstallet ved salg på grundlag af samme års afgiftspligtige og samlede indtjening. Det er i modsætning til gældende ret, hvor der anvendes sidste års forholdstal.

Ved investeringsforeninger, der ikke er omfattet af investeringsforeningslovgivningen (i Danmark og i EU medlemslandene), medfører forslaget, at hele afkastet bliver afgiftspligtigt, medmindre disse foreninger foretager en dag til dag opgørelse af forholdstallet. Det gælder både ved køb og salg, og hvis investeringsbeviset ejes hele året.

For det andet handler tilpasningerne om *forrentning ved udskudt betaling*.

Den gældende lov medfører, at der undertiden forekommer en forsinkelse med betalingen af afgiften ved investeringsbeviser, der ikke forrentes.

Det foreslås ændret, således at der indføres bemærkelser om forrentning.

For det tredje foreslås forskellige *redaktionelle tilpasninger*.

Forslaget, der afklarer nogle uklårheder i de fra og med afgiftsåret 1995 gældende regler, har ligeledes virkning fra og med afgiftsåret 1995.

Gennemsigthedsprincippet

Den gældende lov medfører, at man ved opgørelsen af realrenteafgift af investeringsbeviser anvender et gennemsigthedsprincip og opgør realrenteafgiften, som om den afgiftspligtige direkte ejer sin andel af investeringsforeningens værdipapirer m.v.

Gennemsigtheden gennemføres på den måde, at den realrenteafgiftspligtige opgør kursgevinster og udbytte på et investeringsbevis i løbet af året. Samtidig opgør investeringsforeningen, hvor stor en del af dens indtjening i samme år, der ville være afgiftspligtig, hvis alle foreningens aktiver var ejet direkte af personer og institutioner, der er realrenteafgiftspligtige. Dette beløb sættes i forhold til hele indtjeningen i samme år. Herved fremkommer et *forholdstal*, der angiver, hvor stor en del af den enkelte afgiftspligtiges kursgevinster og udbytte, der er afgiftspligtig.

Ved den beskrevne fremgangsmåde opnås, at det beløb, der belægges med afgift hos samtlige afgiftspligtige under et, nøje svarer til den afgift, der skal betales, hvis de enkelte afgiftspligtige havde ejet deres andel direkte. Efter gældende regler modificeres dette princip dog ved køb og brydes ved salg.

Ved køb medfører reglerne, at forholdstallet beregnes på grundlag af hele årets indtægter i investeringsforeningen, selvom beviset er købt midt i året.

Som følge af, at forholdet mellem den afgiftspligtige og den afgiftsfri indtjening i foreningen fra købstidspunktet og året ud ikke nødvendigvis svarer til forholdstallet beregnet på grundlag af hele årets indtægter, er der tale om en tilnærmet gennemsigthed. Ved køb og indlæg i depotet sent på året er risikoen for forskelle dog formentlig større end ved køb tidligt på året.

Ved salg opgøres forholdstallet slet ikke på grundlag af indtjeningen i samme år. I stedet anvendes forholdstallet for året før. Umiddelbart er dette en administrativ fordel, fordi dette tal er kendt, når investeringsbeviset afstås, men da der ikke er sammenhæng mellem dette forholdstal og kursgevinster og udlodning, afspejler resultatet ikke altid med den tilstrækkelige nøjagtighed den realrenteafgiftspligtige indtjening i foreningen.

Det foreslås derfor (§ 3 e, stk. 3) at de investeringsforeninger, der ønsker det, kan vælge realrenteafgiften ved køb og salg opgjort på grundlag af indtægten på beviset i den del af året, hvori beviset indgår i et realrenteafgiftspligtigt depot, og så et forholdstal, der afspejler forholdet mellem foreningens afgiftspligtige indtjening og samlede indtjening i samme periode. Herved opnås fuldstændig gennemsigthed. Dette kræver imidlertid, at foreningerne dag for dag beregner den realrenteafgiftspligtige indtjening sammen med den samlede indtjening indtil dato, og at disse tal stilles til rådighed for bankerne i forbindelse med disses beregning af realrenteafgiften for kunden. For mange af de typiske investeringsforeninger vil dette imidlertid være administrativt omfattende.

Ordningen er derfor frivillig, og det foreslås (§ 3 e, stk. 2) at ved de foreninger, der ikke vælger den løbende opgørelse af forholdstal, beskattes indtægten i forbindelse med køb eller salg på grundlag af hele årets realrenteafgiftspligtige indtjening sammenholdt med hele årets samlede indtjening. Forslaget skal dog kun gælde afkast fra de foreninger, som er stiftet i EU's medlemslande i overensstemmelse med de regler, der følger af de pågældende landes implementering af EF's rådsdirektiv om investeringsforeninger m.fl.

Ved køb svarer denne del af forslaget til gældende ret. Ved salg betyder det en ændring, idet man bruger samme års forholdstal i stedet for forrige års. Ændringen skyldes, at en opgørelse på grundlag af samme års indtægter må anses for mere korrekt end en opgørelse på grundlag af forskellige års indtægter. Endvidere vil afgiften kunne beregnes, inden den betales, selvom den ikke kendes allerede ved salget.

De foreninger, der ikke er omfattet af EF direktivet er typisk små foreninger eller udenlandske foreninger, der ikke er kendte. For disse foreninger foreslås en afgiftspligt, hvis de ikke er i stand til at opfylde kravet om løbende opgørelse af forholdstallet. Det skyldes, at de små foreninger ellers vil kunne være i stand til at spekulere i den tilnærmede gennemsigthed ved køb og salg, der ligger i, at forholdstallet opgøres på grundlag af et helt år, mens afkastet, det anvendes på, vedrører en kortere periode. Ved større foreninger, hvor deltagerne ikke kender hinanden og ofte har modsatrettede interesser, er spekulationsmulighederne ikke tilstede. For de meget små foreninger vil reglen om daglige opgørelser endvidere kunne administreres meget lempeligt. De meget små foreninger vil typisk kende sine medlemmer. Det vil for disse ikke være praktisk eller nødvendigt med daglige opgørelser. Det må være tilstrækkeligt, at de erklærer sig villig til at foretage en opgørelse pr. salgsdagen, når investeringsbevisets ejer henvender sig og oplyser, at han har solgt eller agter at sælge. Forslaget giver derfor ministeren adgang til at lempe kravet om daglige opgørelser. Denne del af forslaget er navnlig begrundet med hensyn til disse meget små foreninger.

Den bankopsparing, der er belagt med realrenteafgift, er foretaget med henblik på pensionering. På pensioneringstidspunktet kendes forholdstallet for pensionsåret ikke (medmindre der foretages en løbende opgørelse af forholdstallet). Realrenteafgiften fra årets begyndelse indtil pensioneringstidspunktet kan ikke gøres op med det samme, og fordi opsparingen tjener til sikkerhed for pensionen, kan midlerne heller ikke udbetales med det samme. Det er ikke holdbart, og i disse tilfælde foreslås derfor, at realrenteafgiften kan beregnes med det senest kendte forholdstal, selvom dette vedrører tidligere år. Ved pensionering i tidsrummet 1. januar til 1. april vil en tilsvarende problemstilling kunne forekomme med hensyn til beregning af afgiften for året før pensioneringsåret. Den foreslås løst på samme måde. Pensionisten vil i alle tilfælde efterfølgende kunne kræve realrenteafgiften omberegnet med anvendelse af de rigtige forholdstal.

Forrentning ved udskudt betaling

Der har vist sig en vis usikkerhed i forbindelse med fortolkningen af de fra 1995 gældende regler om afgiftens betaling ved investeringsbeviser. Den hænger bl.a. sammen med, at efter gældende ret foretager bankerne endelig betaling af et års afgift den 15. december, inden kalenderåret for investeringsforeningerne er udløbet, og dermed også inden afgiften kan gøres endeligt op.

Reglerne er i disse tilfælde blevet fortolket således, at afgiften først skulle afregnes det følgende år, men uden at denne udskudte betaling forrentes.

Der foreslås derfor ændrede og tydeligere regler om afgiftspligtens indtræden, betaling og forrentning.

Der foreslås forskellige regler for pengeinstitutter på den ene side og for forsikringsselskaber og pensionskasser på den anden side. Det skyldes, at de almindelige regler om afregning af realrenteafgiften er forskellige for de to grupper.

Efter de almindelige regler om betaling af realrenteafgift afregner pengeinstitutterne endelig realrenteafgift den 15. december for samme år. Afgiftsgrundlaget opgøres dog på grundlag af indtjeningen fra den 1. december til den 30. november i stedet for fra 1. januar til den 31. december. Investeringsforeningerne har imidlertid kalenderårsregnskab og opgør derfor fordelingen af afkastet mellem afgiftspligtigt og afgiftsfrit for et kalenderår ad gangen. Det forholdstal, som investeringsforeningerne oplyser, og som skal bruges til at afgøre hvor meget af investeringsbevisets udbytte m.v. der skal betales realrenteafgift af, vedrører altså kalenderåret. Investeringsbevisernes realrenteafgiftspligtige afkast kan derfor ikke opgøres fra den 1. december til den 30. november, men skal opgøres fra 1. januar til 31. december. Det betyder igen, at man ikke den 15. december kender den endelige indtægt fra investeringsbeviset i samme år, og hvis investeringsbevisernes afkast skulle medtages løbende, kunne man ikke lave en endelig afregning af afgift den 15. december.

Ved pengeinstitutter foreslås det derfor, at afgiftspligten ikke indtræder løbende, men først indtræder i det følgende år. Det betyder, at den realrenteafgiftspligtige får et års udsættelse med betaling af afgiften. For at udligne denne fordel foreslås at afgiftsgrundlaget forhøjes med et beløb svarende til et års rente. (Det sker i den foreslåede § 3 e, stk. 12, der er medtaget i forslaget under § 1, nr. 8). Den rente der bruges, er den samme, som lægges til grund ved beregningen af realrenteafgiftsprocenten for det år, hvori afgiftspligten indtræder.

Ved forsikringsselskaber går forslaget derimod ud på, at afgiftspligten ligesom efter de indtil 1994 gældende regler indtræder løbende, samtidig med indtjeningen i foreningen.

Det er uden problemer i forhold til reglerne for, hvornår forsikringsselskaber, pensionskasser m.v. betaler realrenteafgift. De er nemlig anderledes end for pengeinstitutterne. Betalingsreglerne findes i realrenteafgiftslovens §§ 12 og 14. De går ud på, at forsikringsselskaberne den 15. december i året opgør og betaler en foreløbig afgift, som de selv beregner på

grundlag af deres eget skøn over deres indtjening i samme år, altså perioden 1. januar til 31. december. Den 15. juli i det følgende år opgør de afgiften endeligt. Hvis den endelige opgørelse viser, at der mangler afgift, indbetaler de det manglende beløb med tillæg af renter. Hvis den endelige opgørelse viser, at der er betalt for meget, udbetales det overskydende beløb ligeledes med tillæg af renter. Ved indbetaling af den foreløbige afgift den 15. december i et år betyder forslaget, at selskaberne på dette tidspunkt må skønne over realrenteafgiften af investeringsbeviserne. Det må selskaberne efter gældende ret i forvejen i relation til sin øvrige værdipapirbeholdning. Forslaget betyder imidlertid også, at investeringsforeningerne inden den følgende 1. maj skal have meddelt selskaberne det forholdstal, som de skal bruge til den endelige beregning af afgiften den 15. juli, måneden efter. Da investeringsforeningerne typisk afholder generalforsamling omkring 1. april, vil brøken normalt foreligge på dette tidligere tidspunkt.

Redaktionelle ændringer.

I forbindelse med udarbejdelsen af forslaget er det fundet hensigtsmæssigt at ændre bl.a. begrebet afgiftsår i overensstemmelse med den måde, som reglerne allerede nu fungerer på. Perioden fra 1. december til 30. november er allerede efter gældende regler den periode, som bankerne anvender ved opgørelsen af realrenteafgiftsgrundlaget, jf. § 13, stk. 2, i den gældende lov, og forslaget betyder, at denne periode nu også formelt i loven betegnes som afgiftsåret. Samtidig ophæves bankernes mulighed for at bruge kalenderår, som opgørelsesår. Det skyldes, at de eksisterende banker allerede har fravalgt denne mulighed. De benytter alle det forskudte afgiftsår.

Provenumæssige konsekvenser

a. Justering af realrenteafgiftslovens overgangsregel.

Præciseringen af reglerne for opgørelsen af overgangsfradraget vil for de afgiftspligtige, der har medregnet sikkerhedsfonds, kursreguleringsfonds eller aktiekapital i overgangsbrøkens tæller, medføre et lavere overgangsfradrag, og dermed en højere realrenteafgift. Med betydelig usikkerhed kan merprovenuet skønnes til ikke over 100 mill. kr. årligt ved uændret realrenteafgiftssats.

Præciseringen af, at statsgarantier ikke kan medregnes ved opgørelsen af overgangsbrøken, skønnes at medføre et beskedent årligt merprovenu.

b. Værnsregel mod obligationsbaserede aktieselskaber.

Værnsreglen har til formål at modvirke konvertering af afgiftspligtigt afkast til afgiftsfrit via obligationsbaserede aktieselskaber og vil dermed forhindre et utilsigtet provenutab, der uden indgreb må antages at være stigende som følge af en større udbredelse af denne form for placering.

Det skønnes, at de afgiftspligtige for tiden ved hjælp af disse placeringer sparer et ikke ubetydeligt beløb, måske i størrelsesordenen 250 mio. kr. årligt, som følge af, at afkastet beskattes med selskabsskattesatsen i stedet for realrenteafgiftssatsen. Med indførelsen af værnsreglen vil besparelsen forsvinde.

Bortfaldet af det utilsigtede provenutab af de allerede stedfundne placeringer vil, i det omfang afkastet heraf tilbageføres til afgiftsgrundlaget, fremkomme som en forøgelse af realrenteafgiften med skønsmæssigt op til ca. 850 mio. kr. årligt og en formindskelse af selskabsskatteprocenten med op til ca. 600 mio. kr. årligt som følge af, at afkastet af placeringerne ikke længere beskattes som selskabsindkomst.

c. Realrenteafgiftsfritagelse for ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer.

Fritagelse for realrenteafgift af ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer vil medføre et mindreprovenu, der afhænger af det realrenteafgiftspligtige afkast af reserverne vedrørende disse forsikringer. Størrelsen heraf, hvoraf hovedparten vedrører gruppelevsforikringer, kendes ikke, men mindreprovenuet anslås skønsmæssigt til i størrelsesordenen 100 mill. kr. årligt fra og med 1996 ved uændret realrenteafgiftssats.

d. Realrenteafgift af investeringsbeviser.

De foreslåede regler om forrentning ved udskudt betaling af realrenteafgift af investeringsbeviser skønnes at medføre et beskedent merprovenu. De øvrige tilpasninger af reglerne hindrer et potentielt provenutab som følge af spekulation i de nugældende regler.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes at ville medføre engangsgifter til edb for Told- og Skattestyrelsen på 0,4 mill.kr. i 1995 og 0,2 mill. kr. i 1996.

Herudover skønnes lovforslaget at ville medføre et årligt merforbrug i Told- og Skattestyrelsen på 6 årsværk.

Lovforslaget skønnes ikke at ville have nævneværdige administrative konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Værnsreglen mod obligationsbaserede aktieselskaber vil medvirke til at skabe lige konkurrencevilkår mellem de pensionsinstitutter, der har anvendt denne metode til nedbringelse af realrenteafgiften, og de øvrige pensionsinstitutter.

De øvrige elementer i forslaget skønnes ikke at have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 2, 5, 11 og 14

Der er tale om redaktionelle ændringer som følge af forslaget under nr. 9 om indsættelse af en ny § 3 f.

Til nr. 3 og 7

Den foreslåede § 3 e indeholder forslagene om opgørelsen af afgiftsgrundlaget ved investeringsbeviser.

Det foreslåede § 3 e, stk. 1 og stk. 2, indeholder opgørelsesregler, som de investeringsforeninger, der er omfattet af investeringsforeningslovgivningen, skal bruge, når de ikke vælger løbende opgørelse. Udbytter, kursværdiændringer m.v. som omtalt i stk. 1 vedrører enten hele kalenderåret eller en del af dette. Indtjeningen i investeringsforeningen (den afgiftspligtige indtjening og den samlede indtjening) vedrører altid hele kalenderåret. Det er samme kalenderår som det, udbytter og kursværdiændringer vedrører. Forslagene berører ikke opgørelsen af den afgiftspligtige indtjening og den samlede indtjening. De opgøres uændret, jf. gældende rets § 3 e, stk. 2 – 6, der efter forslaget bliver til stk. 7 – 11.

Det foreslåede § 3 e, stk. 1 og 3, og ændringen i § 3 e, stk. 11, indeholder opgørelsesregler, når der foretages løbende opgørelser. Udbytter, kursværdiændringer m.v. vedrører ligesom før enten en del af kalenderåret eller hele kalenderåret. Indtjeningen i investeringsforeningen (den afgiftspligtige og den samlede indtjening) vedrører altid nøjagtig samme periode. Forslagene berører ligesom før ikke opgørelsen af den afgiftspligtige indtjening og den samlede indtjening med den ene modifikation, at den naturligvis kun skal opgøres for den pågældende periode. Da den afgiftspligtige indtjening opgøres efter lagerprincippet volder dette ingen problemer. For så vidt angår den samlede indtjening står reglen i forslaget til § 3 e, stk. 11, under § 1, nr 7. Valget af løbende opgørelser kan aldrig træffes for en del af et år, og valget omfatter altid alle foreningens investeringsbeviser. Det gælder uanset om investeringsforeningen

er omfattet af investeringsforeningslovgivningen eller ej.

Hvis en investeringsforening, der hidtil har indgivet løbende opgørelser, ophører hermed, bliver den afgiftspligtig på grundlag af de årlige opgørelser efter stk. 2, såfremt der er tale om en investeringsforening, der er omfattet af rådsdirektiv 85/611/EØF. Den kan godt senere vende tilbage til de løbende opgørelser igen. Hvis det er en anden investeringsforening bliver den afgiftspligtig af hele afkastet, og kan ikke senere vende tilbage til gennemsigtighedsprincippet. Bestemmelsen om afgiftspligt står i § 3 e, stk. 4. Det er en betingelse for afgiftspligten efter denne bestemmelse dels, at der foreligger en investeringsforening og dels, at den ikke er omfattet af investeringsforeningslovgivningen her og indenfor EU's område på grundlag af rådsdirektiv 85/611/EØF om investeringsforeninger m.fl.

Det foreslåede § 3 e, stk. 5, har betydning for forsikringselskaber og pensionskasser. Bestemmelsen går ud på, at disse skal medtage afkastet af investeringsbeviser løbende, samtidig med at det optjenes. Det skyldes, at kalenderår og afgiftsår falder sammen.

Det foreslåede § 3 e, stk. 6, har betydning for pengeinstitutterne. Som beskrevet i de almindelige bemærkninger indgiver de en endelig opgørelse for et afgiftsår, der løber fra den 1. december indtil den 30. november den følgende 15. december. På dette tidspunkt kan investeringsforeningernes bidrag til den realrenteafgiftspligtige indkomst i det pågældende år endnu ikke gøres op, og det foreslås derfor først at medregne det i det følgende år.

Til nr. 4 og 6

Der er tale om redaktionelle ændringer som følge af forslaget under nr. 3.

Til nr. 8

Det foreslås i bestemmelsen at foretage et tillæg til afgiftsgrundlaget fra investeringsbeviser i pengeinstitutter under hensyntagen til, at der gives et års udsættelse med indtægtsførsel og dermed også betaling af afgiften.

Til nr. 9

Det foreslås i en ny § 3 f at indsætte en værnsregel, der skal forhindre realrenteafgiftsspekulation via investering i f.eks. obligationsbaserede aktieselskaber.

Ifølge den foreslåede bestemmelse vil der under visse betingelser indtræde afgiftspligt af ellers afgiftsfrie aktier, anparter og andelsbeviser samt delvis afgiftsfrie konvertible obligationer.

Der vil kun kunne indtræde afgiftspligt efter den foreslåede bestemmelse, hvis der er tale om aktier m.v. i enten tilknyttede eller associerede virksomheder. Tilknyttede og associerede virksomheder er nærmere defineret i bekendtgørelsen om livsforsikringsselskabers og pensionskassers årsregnskaber, jf. Finanstilsynets bekendtgørelse af 16. december 1994.

I medfør af bekendtgørelsens § 2, nr. 5, er tilknyttede virksomheder defineret som et selskabs dattervirksomheder, dets moderselskaber og disses dattervirksomheder. Dvs. der er tale om virksomheder inden for den koncern, som livsforsikringsselskabet eller pensionskassen tilhører.

I medfør af bekendtgørelsens § 2, nr. 2, er associerede virksomheder defineret som virksomheder, der ikke er dattervirksomheder, men i hvilke et selskab og dets dattervirksomheder besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på virksomhedernes driftsmæssige og finansielle ledelse. Et forsikringsselskab formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis selskabet og dets dattervirksomheder besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.

Hensynet bag den foreslåede bestemmelse er at forhindre, at de afgiftspligtige institutioner konverterer afgiftspligtigt aktieafkast til f.eks. afgiftsfrit obligationsafkast. Dette kan efter de gældende regler ske meget enkelt ved at placere en del af institutionens obligationsbeholdning i et datterselskab.

For datterselskaber gør der sig det yderligere moment gældende, at i medfør af lov om forsikringsvirksomhed § 128, stk. 2 og 4, vil datterselskabets underliggende aktiver kunne anses for at indgå til sikring af livsforsikringsselskabets forsikringsmæssige hensættelser. Dette gælder de tilfælde, hvor der er tale om en dattervirksomhed, hvis aktiviteter er begrænset til at foretage eller forvalte livsforsikringsselskabets investeringer. I disse tilfælde er det muligt at »se igennem« aktierne. Obligationer anbragt afgiftsfrit i sådanne datterselskaber vil således alligevel kunne indgå, som om livsforsikringsselskabet var den direkte ejer.

Det er dog ikke anset for tilstrækkeligt kun at medtage aktier m.v. i datterselskaber. Dette skyldes hensynet til, at livsforsikringsselskabet og pensionskassen har fri mulighed for at investere op til 40 pct. af sine forsikringsmæssige hensættelser i f.eks. aktieselskaber. Det er således ikke fundet afgørende, at der er tale om investeringer, der kan medregnes til de sikre aktiver.

Det er dog anset for hensigtsmæssigt kun at medtage de aktieinvesteringer, hvor det må antages, at forsikringsselskabet har haft mulighed for at påvirke selskabets investeringspolitik. Dvs. hvor der må an-

ses for at være en fare for, at selskabet har kunnet udnyttes til afgiftsspekulation.

Dette gælder først og fremmest selskaber inden for livsforsikringsselskabets egen koncern. Herudover er dog medtaget de såkaldte associerede virksomheder, hvor livsforsikringsselskabet må anses for at udøve en betydelig indflydelse herunder indflydelse på den finansielle ledelse.

Det er ikke hensigten at ramme livsforsikringsselskabers eller pensionskassers almindelige aktieinvesteringer i børsnoterede selskaber.

Den anden betingelse, der skal være opfyldt, før end der indtræder afgiftspligt, er, at det pågældende aktieselskab m.v. i væsentlig grad må anses for at investere i afgiftspligtige aktiver.

Begrebet »væsentlig grad« er i bestemmelsen defineret som det forhold, at selskabet m.v. investerer mindst henholdsvis 5 eller 10 pct. af sin samlede aktivmasse i afgiftspligtige aktiver. For tilknyttede virksomheder foreslås grænsen fastsat til 5 pct., mens den for associerede virksomheder foreslås fastsat lidt højere til 10 pct. Den lidt højere grænse er fastsat for at tage højde for, at livsforsikringsselskabet eller pensionskassen ikke har bestemmende indflydelse på de associerede selskaber. De 5 hhv. 10 pct. skal måles i forhold til aktivmassen den 31. december.

Reglerne betyder, at uanset at der er tale om en investering i et tilknyttet eller associeret selskab, vil der ikke uden videre indtræde afgiftspligt. Afgiftspligten vil afhænge af, hvorvidt det tilknyttede eller associerede selskab i væsentlig grad investerer i afgiftspligtige aktiver.

Det bemærkes i denne forbindelse, at det i bestemmelsen er forudsat, at det tilknyttede eller associerede selskab uden begrænsninger kan investere i fast ejendom. Dvs. at livsforsikringsselskaber og pensionskasser fortsat har mulighed for at investere i datterejendomsselskaber. Disse datterejendomsselskaber vil dog kun i begrænset omfang kunne investere i f.eks. obligationer.

Afgiftspligten indtræder kun, hvis væsentlighedsgrænsen har været overskredet i mindst 3 måneder af afgiftsåret. Såfremt dette har været tilfælde, vil der indtræde afgiftspligt for hele afgiftsåret. Dette svarer til de gældende regler for aktier omfattet af realrenteafgiftslovens § 3 a om aktier i udenlandske investeringselskaber.

Til nr. 10

Ændringen er redaktionel. Pengeinstitutterne har altid opgjort realrenteafgiftsgrundlaget med udgangspunktet i perioden fra 1. december til 30. november, selvom afgiftsåret formelt var kalenderåret.

Hjemmelen til pengeinstitutternes fremgangsmåde, er gældende rets § 13, stk. 2, i realrenteafgiftsloven. Forslaget går ud på at tilpasse sprogbrugen til virkeligheden, således at perioden fra 1. december til 30. november også i loven kaldes for afgiftsåret.

Til nr. 12 og 13

Det foreslås i realrenteafgiftslovens § 5 A at indføre rene risikoforsikringer som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4. Herved fritages ikke-fradragsberettigede rene risikoforsikringer for realrenteafgift og sammenhængen mellem fradragsret og realrenteafgift understreges.

Til nr. 15, 16, 18, 21, 22, 23 og 27

Der er tale om redaktionelle ændringer som følger af den ændrede formulering af realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 16 og 18.

Til nr. 17

Ved den foreslåede ændring justeres det generelle overgangsfradrag, således at det direkte af bestemmelsen fremgår, hvilke hensættelser der indgår ved opgørelsen af fradraget.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger er overgangsfradraget fastsat som en brøk. Brøken skal udtrykke den del af de samlede passiver, der udgøres af forsikringstagernes opsparing fra før 1983, idet det er den hertil svarende del af afkastet, der skal fritages for afgift.

Efter de gældende bestemmelser er forsikringstagernes opsparing defineret via reserverne. Begrebet reserver har dog vist sig at være et unøjagtigt begreb. Endvidere er de regnskabsmæssige regler ændret, således at begrebet reserver i dag har en anden betydning end tidligere. Det foreslås derfor i en ny udformning af bestemmelsen mere nøjagtigt at definere, hvad der må karakteriseres som forsikringstagernes opsparing, og at definere dette i overensstemmelse med de nugældende regnskabsmæssige regler. Det foreslås således at omformulere tælleren i overgangsbrøken.

Det foreslås, at i de tilfælde, hvor overgangsfradraget beregnes på grundlag af de aktuelle hensættelser, skal kun livsforsikringshensættelserne eller pensionshensættelserne indgå i overgangsbrøken tæller.

Livsforsikringshensættelserne er udtryk for værdien af livsforsikringsselskabets forsikringsaftaler. Pensionshensættelserne er tilsvarende udtryk for pensionskassens pensionsaftaler. Dvs. at der er tale om hensættelser til dækning af de aktuariemæssigt opgjorte forpligtelser over for de forsikrede.

Livsforsikrings- og pensionshensættelserne er en del af livsforsikringsselskabernes forsikringsmæssige hensættelser (pensionskassernes pensionsmæssige hensættelser). Også livsforsikringsselskabets erstatningshensættelser er en del af de forsikringsmæssige hensættelser. Erstatningshensættelserne er dog udtryk for hensættelser til dækning af forsikringsbegivenheder, der er indtrådt, men som endnu ikke er anmeldt eller udbetalt. Overgangsfradraget omfatter kun forsikringsaftaler, der stadig er virksomme, og ved overførslen af kapitalen fra livsforsikringshensættelserne til erstatningshensættelserne anses dette krav ikke for opfyldt, og den udgår af overgangsbrøken tæller.

For så vidt angår livsforsikringsselskabers bonusudjævningshensættelser, er der tale om beløb, der er hensat til udjævning af bonusudlodninger over en flerårig periode. Der er dog ikke tale om aktuariemæssigt opgjorte hensættelser, der må anses for at udgøre en opgjort forpligtelse over for de forsikrede. På denne baggrund foreslås det, at disse hensættelser heller ikke indgår i overgangsbrøken tæller.

Efter forslaget er der ikke mulighed for at lade egenkapitalposter indgå ved beregningen af overgangsfradraget. Dette må anses for at være i overensstemmelse med hensigten med overgangsfradraget, idet fradraget kun tilsigter at afgiftsfritage afkast af forsikringstagernes opsparing.

I mange tilfælde vil det stadig være 1982-reserven, der skal anvendes ved opgørelsen af overgangsfradraget. Det foreslås, at der i disse tilfælde skal tages udgangspunkt i præmiereserven med tillæg af en forholdsmæssig del af bonusfonden.

Præmiereserven er den tidligere regnskabsmæssige benævnelse af livsforsikringshensættelser og pensionshensættelser.

Bonusfonden eksisterer ikke i de nugældende regnskabsmæssige regler og kan ikke fuldt ud sammenlignes med bonusudjævningshensættelserne. Til forskel fra bonusudjævningshensættelserne indeholdt bonusfonden også fordelt bonus.

Idet bonusfonden også indeholdt fordelt bonus, og idet der er tale om en hensættelse, der er opgjort i 1982, og som derfor ikke længere kan påvirkes, foreslås det at bonusfonden kan medregnes i de tilfælde, hvor der ved beregningen af brøken skal anvendes 1982-tal.

Til nr. 19

På tilsvarende måde som ved det generelle overgangsfradrag i realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, foreslås det, at også overgangsfradraget for forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandspensionsforpligtelser skal beregnes på

grundlag af livsforsikrings- og pensionshensættelserne.

Til nr. 20

Det foreslås i realrenteafgiftslovens § 8, stk. 2, at fastslå, at der ved beregningen af overgangsfradraget i henhold til § 8, stk. 1, skal bortses fra en eventuel statsgaranti eller et tilsagn om statslig underskuds-dækning.

Forslaget er møntet på de statsgarantede pensionskasser og andre pensionskasser, der har statsgaranti, eller som er tilsikret en statslig underskuds-dækning, jf. de almindelige bemærkninger.

At statsgarantien og tilsagn om statslig underskuds-dækning, ikke skal medregnes gælder både ved opgørelsen af de pensionshensættelser, der indgår i opgørelsen af overgangsbrøkens tæller, og ved opgørelsen af de samlede passiver, der indgår i dens nævner. Hverken udtrykkelige eller stiltiende tilsagn om underskuds-dækning må medtages. Det samme gælder forventninger om underskuds-dækning.

Man må altså heller ikke som hensættelser medregne et beløb svarende til de hensættelser, som kassen egentlig burde have foretaget, hvis hensættelserne fuldt ud skulle have modsvaret kassens pensionsforpligtelser efter en aktuariemæssig opgørelse. Gør kassen det, medregner den reelt tilsagn eller forventninger om underskuds-dækning udefra. Det må den ikke efter forslaget. Kassen må alene medtage de faktiske hensættelser.

Til nr. 24

Bestemmelsen, der foreslås ophævet indeholder gældende retsregler om, at realrenteafgiften afregnes året efter uden forrentning.

Til nr. 25, 26, 28 og 29

Bestemmelserne indeholder dels redaktionelle ændringer som følge af, at perioden 1. december til 30. november betegnes som afgiftsår og dels ophævelsen af regler om, at banker kan anvende kalenderåret som afgiftsår. Det sidste forekommer nemlig ikke i praksis.

Til nr. 30

Bestemmelsen indeholder bestemmelsen om de opgørelser, som investeringsforeningerne sender til pengeinstitutter, forsikringselskaber og pensionskasser, for at disse kan beregne realrenteafgiften. Forslaget til § 15 a, stk. 1, er en i hovedtrækkene uændret gengivelse af de hidtidige oplysningsregler i § 10 b, som handler om de oplysninger, der skal

gives, når der ikke udfærdiges daglige opgørelser. Forslaget til § 15 a, stk. 2, vedrører de oplysninger, der skal gives, når der udfærdiges daglige opgørelser. Den skal sammenholdes med ændringsforslaget under nr. 36, hvorefter ministeren kan give nærmere regler om oplysningspligten, herunder regler om, hvornår meddelelse kun skal ske på opfordring.

Til nr. 31

Bestemmelsen indeholder forslaget om, at ved ophævnin g på grund af pensionering kan det senest opgjorte forholdstal bruges.

Forslaget gælder udbetaling ved den pågældendes aftalte alder, invaliditet, eller død. Den typiske aftalte alder, der fremgår af den oprindelige bankaftale vil være over 60 år, men for grupper, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder, kan den være lavere. Den aftalte invaliditetsgrad vil være en invaliditet, der efter reglerne i invalidepensionslovgivningen berettiger den pågældende til at modtage højeste eller mellemste invalidepension.

Forslaget gælder kun afkast fra investeringsbeviser, hvor foreningen ikke foretager en løbende opgørelse af forholdstallet.

Hvad der ligger i, at det er de senest opgjorte forholdstal, der skal bruges, kan belyses igennem følgende.

Ved pensionering i tidsrummet fra den 1. januar indtil den 1. april kendes hverken det aktuelle års eller det foregående års forholdstal. Man kan derfor bruge forholdstallet et år tidligere. Ved pensionering i perioden fra den 1. april til den 31. december kendes det aktuelle års forholdstal ikke. Derimod kendes det umiddelbart foregående års tal, som derfor er det tal, der skal bruges.

Til nr. 32 og 33

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagene under nr. 25 og 26.

Til nr. 34

Det foreslås i § 28 at indsætte hjemmel til, at der i bekendtgørelsesform kan fastsættes nærmere forskrifter med henyn til indgivelse af oplysninger til brug for afgørelse af om og i givet fald i hvilket omfang, der indtræder afgiftspligt efter den foreslåede bestemmelse i § 3 f om obligationsbaserede aktieselskaber.

Til nr. 35

Forslaget indeholder bestemmelser om, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelserne. Ved løbende opgørelser kan ministeren således

lempe kravet om daglige opgørelser. Der henvises nærmere herom til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 36

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 29.

Til nr. 37

Forslaget indeholder bestemmelser om, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for fremgangsmåden, når realrenteafgiften skal omberegnes ved ophævelsen af en pensionsordning på grund af pensionering og pensionisten vil benytte det aktuelle års forholdstal i stedet for tidligere års.

Til § 2

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af den ændring i realrenteafgiftslovens § 3, stk. 3, der

blev foretaget ved lov nr. 299 af 27. april 1994 om beskatningen af investeringsforeninger og deres medlemmer m.v.

Til § 3

Det foreslås, at loven skal have virkning fra og med afgiftsåret 1995. Dette gælder den foreslåede ændrede formulering af realrenteafgiftslovens overgangsregel, samt reglerne vedrørende investeringsbeviser. Resten af forslaget, dvs. værnregelen vedrørende obligationsbaserede aktieselskaber og realrenteafgiftsfritagelsen af rene risikoforsikringer skal have virkning fra og med afgiftsåret 1996.

Den redaktionelle ændring af selskabsskattelovens § 13 B foreslås at skulle have virkning fra og med den 1. januar 1995 dvs. samtidig med ikrafttrædelsen af lov nr. 299 af 27. april 1994.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v., jf. lovekendtgørelse nr. 835 af 28. september 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, ændres »§ 3 a« til: »§§ 3 a og 3 f«.

§ 3. Afgiftsgrundlaget omfatter alle former for formueafkast, der ikke er undtaget efter stk. 3, jf. dog § 3 a, herunder:

...

2. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 3 a og § 3 d« til: »og §§ 3 a, 3 d og 3 f«.

§ 3. ...

Stk. 2. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige rente af kontantkonti efter § 2, stk. 2, nr. 1-3, der tilskrives på grundlag af afkastet af værdipapirer, som er udskilt fra øvrige værdipapirer tilhørende banken, sparekassen eller andelskassen (pengeinstituttet), skal hele det årlige afkast af værdipapirer som nævnt i stk. 1, § 3 a og § 3 d medregnes.

...

3. I § 3 e ophæves stk. 1, og i stedet indsættes:

»Afgiftspligten efter § 3, stk. 1, nr. 3, omfatter den afgiftspligtige del af udbytter, kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab, der er oppebåret i den del af kalenderåret, hvori investeringsbeviset er indgået i en afgiftspligtig ordning.

Stk. 2. Den afgiftspligtige del opgøres på grundlag af forholdet mellem hele kalenderårets afgiftspligtige indtjening i investeringsforeningen og hele kalenderårets samlede indtjening.

Stk. 3. Investeringsforeninger, der foretager løbende opgørelser efter § 15 a, stk. 2, kan i stedet vælge, at den afgiftspligtige del for alle medlemmer opgøres på grundlag af forholdet mellem den afgiftspligtige indtjening og den samlede indtjening i investeringsforeningen i den del af kalenderåret, hvor investeringsbeviset er indgået i den afgiftspligtige ordning. Valget skal være truffet inden begyndelsen af det kalenderår, for hvilket det skal have virkning.

Stk. 4. Ved investeringsforeninger, der ikke er omfattet af rådsdirektiv 85/611/EØF, er udbytter, kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab, fuldt ud afgiftspligtige, medmindre investeringsforeningen foretager løbende opgørelser efter § 15 a, stk. 2, og vælger opgørelse efter stk. 3. Valget skal være truffet en gang for alle inden begyndelsen af det kalenderår, hvor det første gang skal have virkning. Såfremt en investeringsforening ophører med at opfylde sin oplysningspligt efter § 15 a, bliver hele afkastet afgiftspligtigt både i det pågældende og i de følgende år.

Stk. 5. Kalenderårets realrenteafgiftspligtige afkast fra et investeringsbevis medregnes i det til kalenderåret svarende afgiftsår.

Stk. 6. For de i § 2, stk. 2, nævnte opsparingsformer medregnes kalenderårets realrenteafgiftspligtige afkast fra et investeringsbevis opgjort efter stk. 1 - 4 dog i det afgiftsår, der svarer til det efterfølgende kalenderår. Ved ordningens ophævelse medregnes afkastet dog senest i ophævelsesåret.«

Stk. 2 - 6 bliver herefter stk. 7 - 11.

4. I § 3 e, stk. 2, der bliver *stk. 7*, ændres »stk. 3 – 5« til: »stk. 8 – 10«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 11«.

5. I § 3 e, *stk. 3*, der bliver *stk. 8*, ændres »stk. 4« til: »stk. 9«, og i *nr. 1* ændres »§ 3 a« til: »§§ 3 a og 3 f«.

6. I § 3 e, *stk. 5*, der bliver *stk. 10*, ændres »stk. 3, nr. 1« til: »stk. 8, nr. 1«, og »stk. 3, nr. 2« ændres til: »stk. 8, nr. 2«.

7. I § 3 e, *stk. 6*, der bliver *stk. 11*, indsættes efter sidste pkt:

»Ved opgørelsen af den samlede indtjening i en del af kalenderåret gælder tilsvarende regler, idet den pågældende periode træder i stedet for kalenderåret.«

8. I § 3 e indsættes efter *stk. 6*, der bliver *stk. 11*:

»*Stk. 12*. Hvis kalenderårets realrenteafgiftspligtige afkast fra samtlige investeringsbeviser, der er omfattet af *stk. 1 - 4*, og som indgår i en af de i § 2, *stk. 2*, nævnte opsparingsformer, er positiv, forhøjes afgiftsgrundlaget med et tillæg, inden afgiftsberegningen finder sted. Tillægget beregnes som det samlede afkast fra investeringsbeviserne ganget med et års rente. Renten svarer til den i § 10, *stk. 3*, litra b, nævnte rente til brug for afgiftssatsen i afgiftsåret.«

§ 3 e. Afgiftspligten efter § 3, *stk. 1*, nr. 3, omfatter den afgiftspligtige del af udbytter, kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab, der er oppebåret i den del af kalenderåret, hvor investeringsbeviset er indgået i en afgiftspligtig ordning. Den afgiftspligtige del opgøres på grundlag af forholdet mellem hele kalenderårets afgiftspligtige indtjening i investeringsforeningen og hele kalenderårets samlede indtjening. Når investeringsbeviset sælges eller udgår af en afgiftspligtig ordning, anvendes sidste kalenderårs henholdsvis afgiftspligtige og samlede indtjening. Hvis investeringsforeningen er stiftet i kalenderåret, anvendes dog forholdet mellem den afgiftspligtige og samlede indtjening i kalenderåret, der er kendt, når afgiften beregnes. Hvis indtjeningen ikke kan fordeles, anses hele indtjeningen for afgiftspligtig. Afgiftsberegningen kan dog senere ændres på grundlag af oplysninger om fordelingen.

Stk. 2. Investeringsforeningen opgør kalenderårets afgiftspligtige indtjening efter reglerne i *stk. 3-5*. Investeringsforeningen opgør kalenderårets samlede indtjening efter reglerne i *stk. 6*.

Stk. 3. Afgiftspligtig indtjening omfatter alt formueafkast i investeringsforeningen, der ikke er omfattet af *stk. 4*, herunder:

- 1) Formueafkast som nævnt i § 3, *stk. 1*, nr. 1, 2 a, 3, 4 og 5, og § 3 a.
- 2) Kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab på de i § 3, *stk. 1*, nr. 1, nævnte værdipapirer i danske kroner bortset fra konvertible obligationer.

Stk. 4. Afgiftsfri indtjening omfatter formueafkast som nævnt i § 3, *stk. 3*, nr. 2-7, 8-11 og 13.

Stk. 5. Ved opgørelsen af formueafkast som nævnt i *stk. 3*, nr. 1, finder § 4, *stk. 2*, 1. pkt., § 4, *stk. 5*, § 4 a, § 4 b, § 4 c, 1. pkt., og § 5 tilsvarende anvendelse. Formueafkast som nævnt i *stk. 3*, nr. 2, opgøres efter reglerne i § 4, *stk. 5*.

Stk. 6. Kalenderårets samlede indtjening opgøres som summen af udbytter, kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab på de enkelte medlemmers andele i investeringsforeningen, herunder på andele, der indfries eller emitteres i løbet af kalenderåret.»

10. § 4, *stk. 1*, affattes således:

»Afgiftsgrundlaget omfatter formueafkastet i afgiftsåret. Afgiftsåret er kalenderåret. For de i § 2, *stk. 2*, nævnte opsparingsformer begynder afgiftsåret dog 1. december i året forud for det tilsvarende kalenderår og slutter den 30. november i kalenderåret.«

§ 4. Afgiftsgrundlaget omfatter formueafkastet i kalenderåret (afgiftsåret), jf. dog § 13, *stk. 2*.

...

11. I § 4, *stk. 5*, ændres »§ 3 a« til: »§§ 3 a og 3 f«.

§ 4. ...

Stk. 5. De i § 3, *stk. 1*, nr. 3 og 4, og § 3 a nævnte ændringer i kursværdien opgøres som forskellen mellem kursværdien den 31. december i året før afgiftsåret og den 31. december i afgiftsåret. I anskaffelsesåret opgøres ændringerne som forskellen mellem anskaf-

Bilag til f. t. l. vedr. realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v.

felsessummen og kursværdien den 31. december i samme år. De realiserede kursgevinster og -tab opgøres som forskellen mellem kursværdien den 31. december i året før afgiftsåret, henholdsvis anskaffelsessummen, og salgssummen. Ved aktiver i fremmed valuta opgøres kursværdien i danske kroner.

12. I § 5 A, stk. 1, ændres »pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-3« to steder til: »pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-4«.

13. I § 5 A, stk. 2, 2. pkt., ændres »pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-3« til: »pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-4«.

§ 5 A. Livsforsikringsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, er ikke afgiftspligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til forsikringer omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-3. Afgiftsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne for livsforsikringer omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-3, og de samlede passiver ved afgiftsårets udløb.

Stk. 2. Ved beregningen af nedsættelsen efter stk. 1 ses der ved fastsættelsen af afgiftsgrundlaget og livsforsikringshensættelserne bort fra den del, der vedrører opsparing i investeringsfonde. Er forsikringer omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-3, tilknyttet investeringsfonde, forhøjes nedsættelsen efter stk. 1 med disse forsikringstageres andele af hele afgiftsgrundlaget for hver af de pågældende investeringsfonde.

Stk. 3. Den nedsættelse af afgiftsgrundlaget, der opnås i medfør af stk. 1 og 2, fragår i afgiftsgrundlaget inden nedsættelse efter § 6. Ved beregningen af nedsættelse efter § 6 fragår nedsættelsen efter stk. 1 og 2 i det afgiftspligtige afkast og lægges til det afgiftsfrie afkast.

14. I § 6, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 3 a« til: »§§ 3 a og 3 f«.

§ 6. For skattepligtige livsforsikringsselskaber nedsættes afgiftsgrundlaget med en procentdel af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, der svarer til afgiftsåret. Denne procentdel udgør forholdet mellem på den ene side det afgiftspligtige formueafkast efter

§ 3, stk. 1, og § 3 a og på den anden side summen af det nævnte formueafkast og det afgiftsfrie formueafkast efter § 3, stk. 3, ganget med 100. Afkastet som nævnt i § 3, stk. 3, opgøres efter selskabsskattelovgivningens regler.

15. I § 7 ændres »reserve« fem steder til: »hensættelse«.

§ 7. Et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, der i genforsikring har afgivet en reserve, som ikke er deponeret fuldt ud, skal i sit afgiftsgrundlag medregne et beløb, der beregnes som afkastprocenten efter § 8, stk. 3, af afgiftsårets gennemsnitlige ikke deponerede reserve.

Stk. 2. Et livsforsikringsselskab, der i genforsikring har modtaget en reserve, som ikke er deponeret fuldt ud, kan i sit afgiftsgrundlag fradrage bonus og teknisk rente vedrørende den ikke deponerede reserve. Der kan dog højst fradrages et beløb beregnet efter stk. 1.

Stk. 3. Som teknisk rente anvendes grundlagsrenten af afgiftsårets gennemsnitlige ikke deponerede reserve.

Stk. 4. Depotrenter kan ikke fradrages i afgiftsgrundlaget hos det afgivende selskab og skal ikke medregnes i det modtagende selskabs afgiftsgrundlag.

Stk. 5. Bonus og teknisk rente skal ikke medregnes i det afgivende selskabs afgiftsgrundlag.

16. I § 8, stk. 1, ændres »følgende reserver« til: »følgende hensættelser«.

17. § 8, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) livsforsikrings- og pensionshensættelser for forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af afgiftsåret, dog for hver forsikring eller pensionsaftale højst præmiereserven opgjort ved udgangen af 1982 med tillæg af en forholdsæssig andel af bonusfonden på dette tidspunkt, bortset fra hensættelser omfattet af nr. 2,«.

18. I § 8, stk. 1, nr. 2, ændres »reserver« til: »hensættelser«.

19. I § 8, stk. 1, nr. 3, ændres »fordelte og ufordelte reserver« til: »livsforsikrings- og pen-

sionshensættelser« og »reserver« ændres til: »hensættelser«.

20. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. De i stk. 1 nævnte hensættelser og passiver opgøres ved udgangen af afgiftsåret. Ved opgørelsen fratrækkes en eventuel statsgaranti eller tilsagn om statslig underskuddækning. Endvidere bortses fra hensættelser vedrørende overtagen genforsikring og fra depoter, der modsvarer hensættelser vedrørende forsikringer afgivet i genforsikring.»

21. I § 8, stk. 3, 1. pkt., ændres »Reserver« til: »Hensættelser«.

22. I § 8, stk. 4, ændres »reserverne« to steder til: »hensættelserne«.

23. I § 8, stk. 7, ændres »reserver« til: »hensættelser«.

§ 8. For de i § 2, stk. 1, nævnte afgiftspligtige nedsættes afgiftsgrundlaget opgjort efter §§ 3-7 forholdsmæssigt, således at der ikke betales afgift af den del, som summen af følgende reserver udgør af samtlige passiver:

- 1) reserver vedrørende forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af afgiftsåret, dog for hver forsikring eller pensionsaftale højst reserven opgjort ved udgangen af 1982 med tillæg af en forholdsmæssig andel af ufordelte reserver på dette tidspunkt bortset fra reserver omfattet af nr. 2,
- 2) reserver vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982, jf. stk. 3, og
- 3) fordelte og ufordelte reserver vedrørende forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandspensionsforpligtelser i det omfang, disse reserver ikke indgår i nr. 1.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte reserver og passiver i øvrigt opgøres ved udgangen af afgiftsåret. Ved opgørelsen bortses fra reserver vedrørende overtagen genforsikring og fra depoter, der modsvarer reserver vedrørende forsikringer afgivet i genforsikring.

Stk. 3. Reserver vedrørende livrenter uden ret til bonus efter stk. 1, nr. 2, beregnes for hver kontrakt ud fra den eller de berettigedes alder og den resterende ydelsesrække, der er

aftalt inden den 1. juli 1983. Denne ydelsesrække diskonteres tilbage til udgangen af afgiftsåret med en rente svarende til den gennemsnitlige afkastprocent af livsforsikrings-selskabets obligationsbeholdning. Afkastprocenten beregnes ud fra kurserne på selskabets obligationer som nævnt i § 10, stk. 3, 1. pkt., ved udgangen af afgiftsåret, idet kurserne reguleres efter § 4, stk. 3, jf. § 24. For hver obligationsserie beregnes en effektiv rente svarende til kursen og det resterende amortisationsforløb. De således fundne effektive renter vejes sammen til et totalt gennemsnit, idet selskabets kursværdier i hver serie ved udgangen af afgiftsåret anvendes som vægte.

Stk. 4. For medlemmer af pensionskasser, hvor pensionsordningen ikke er tarifmæssigt opbygget, og hvor pensionsudbetalingen endnu ikke er påbegyndt, fordeles den del af reserverne, der er fritaget efter stk. 1, på grundlag af nutidsværdien af det tilsagn, der er afgivet over for det enkelte medlem. Nutidsværdien ganges med forholdet mellem det antal år, den pågældende har været medlem af pensionskassen ved udgangen af 1982, og det antal år, den pågældende har været medlem af pensionskassen, når pensionsudbetaling normalt skal påbegyndes. Pensionskassen kan i stedet vælge at fordele reserverne på grundlag af nutidsværdien af det enkelte medlems pensionstilsagn med fradrag af nutidsværdien af fremtidige ordinære bidrag, dog mindst nutidsværdien af de indbetalte ordinære bidrag for medlemmet med fradrag af risiko-præmie.

Stk. 5. For den sociale pensionsfond og hjælpe- og understøttelsesfonde fritages den del af afgiftsgrundlaget, der svarer til forholdet mellem værdien af formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af afgiftsåret. Værdien af formuen ved udgangen af 1982 nedsættes med 4 pct. årligt af det oprindelige beløb. Værdien af formuen ved udgangen af 1982 opgøres til anskaffelsessummen, mens værdien af formuen ved udgangen af afgiftsåret opgøres efter § 4, stk. 3. For værdipapirer, der ikke er omfattet af § 4, stk. 3, anvendes dog handelsværdien ved udgangen af 1982 og ved udgangen af afgiftsåret.

Stk. 6. Reserverne ved udgangen af 1982 kan ændres som følge af efterregulering vedrørende tiden før 1. januar 1983. En sådan ændring omfatter også en heraf afledt regulering af rentetilskrivningen frem til udgangen

af 1982. Efterreguleringen får ingen virkning for de afgiftsår, for hvilke der er indgivet endelig opgørelse efter § 14.

Stk. 7. For Arbejdsmarkedets Tillægspension opgøres de i stk. 1 nævnte reserver samlet for hver årgang af medlemmer. Der foretages alene opdeling efter køn samt egen- og ægtefællepension.

24. § 10 b ophæves.

§ 10 b. Afgiftspligten efter § 3, stk. 1, nr. 3, indtræder, når generalforsamlingen har godkendt investeringsforeningens årsregnskab. Afgiftspligten indtræder dog altid senest den 1. juli i det efterfølgende kalenderår. Hvis investeringsbeviset sælges eller udgår af en afgiftspligtig ordning, indtræder afgiftspligten på tidspunktet for salget eller udgangen.

Stk. 2. Til brug for opgørelsen af afgiftsgrundlaget foretager investeringsforeningen en opdeling af indtjeningen efter § 3 e og meddeler dette til den afgiftspligtige eller pengeinstituttet senest samtidig med, at afgiftspligten indtræder efter stk. 1, 1. og 2. pkt.».

25. § 13, stk. 1, affattes således:

»Pengeinstituttet indgiver senest den 15. december umiddelbart efter afgiftsårets udløb en endelig opgørelse over afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer. Opgørelsen for de i § 2, stk. 2, nr. 1 og 5, nævnte opsparingsformer kan dog ske samlet. Afgiften indbetales til den centrale told- og skatteforvaltning samtidig med indsendelse af opgørelsen.«

26. § 13, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 13. Pengeinstitutter indgiver senest den 15. december i afgiftsåret opgørelse over det samlede forventede afgiftsgrundlag og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer. Opgørelsen for de i § 2, stk. 2, nr. 1 og 5, nævnte opsparingsformer kan dog ske samlet. Af den opgjorte afgift beregnes renter som nævnt i § 12. Afgiften med fradrag af den beregnede rente indbetales aconto af pengeinstituttet til den centrale told- og skattefor-

valtning samtidig med indsendelse af opgørelsen.

Stk. 2. I stedet for at anvende reglen i stk. 1 kan pengeinstituttet for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer, herunder særskilt for kontantkonti som nævnt i § 3, stk. 2, vælge at foretage en endelig opgørelse, som indsendes samtidig med indbetaling af afgiften senest den 15. december i afgiftsåret. Afgiftsgrundlaget udgør i så fald det i § 3, stk. 1, og § 3 a nævnte formueafkast i perioden fra den 1. december i året forud for afgiftsåret til den 30. november i afgiftsåret. Ved overgang til denne opgørelse medregnes dog kun afkast fra den 1. januar i afgiftsåret til den 30. november i samme år. Til beregning af den forholdsmæssige afgiftsfritagelse for indestændet ved udgangen af 1982 efter § 8, stk. 9 og 10, træder værdien af indestændet den 30. november i afgiftsåret i stedet for værdien af indestændet ved udgangen af afgiftsåret.

Stk. 3. Pengeinstituttet hæver afgiften med tillæg eller fradrag af eventuelle renter efter denne lov på den konto, som afgiften vedrører, en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag. Pengeinstituttet skal hæve beløbet, selv om der ikke måtte være dækning på den kontantkonto, der er knyttet til et værdipapirdepot. Kontohaveren forrenter det beløb, hvormed kontoen er overtrukket, med den for kontoen gældende indlånsrentesats. Pengeinstituttet skal senest 8 uger efter afgiftens betaling underrette den afgiftspligtige om afgiftsbeløbet. Er kontoen overtrukket, skal kontohaveren samtidig have underretning om, med hvilket beløb kontoen er overtrukket. Renteudgifter efter denne lov kan ikke fradrages ved opgørelsen af kontohaverens skattepligtige indkomst.

27. I § 14, stk. 2, ændres »reserver« til: »hensættelser«.

§ 14. . .

Stk. 2. For pensionskasser og pensionsfonde, hvor samtlige passiver ved udgangen af afgiftsåret ikke overstiger de ifølge § 8, stk. 1, nr. 1, opgjorte reserver, kan der i stedet for den i stk. 1 nævnte opgørelse indgives en særlig erklæring herom attesteret af en statsautoriseret eller registreret revisor.

28. I § 15, 1. pkt., ændres »afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf« til: »det i § 3, stk. 1, nr. 3, nævnte formueafkast«, og »bortset fra konti, hvor afgiften er endeligt opgjort efter § 13, stk. 2« udgår.

29. I § 15, sidste pkt., ændres »§ 13, stk. 3« til: »§ 13, stk. 2«.

§ 15. Pengeinstitutter indgiver senest den 15. juli i året efter afgiftsåret endelig opgørelse over afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for afgiftsåret for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer bortset fra konti, hvor afgiften er endeligt opgjort efter § 13, stk. 2. Opgørelsen for de i § 2, stk. 2, nr. 1 og 5, nævnte opsparingsformer kan dog ske samlet. Af forskellen mellem den beregnede endelige afgift og den beregnede acontoafgift for afgiftsåret beregnes renter fra den 1. januar i året efter afgiftsåret, til betaling sker. Skyldige afgiftsbeløb med tillæg af beregnede renter indbetales til den centrale told- og skatteforvaltning samtidig med indsendelse af opgørelsen. Overskydende afgiftsbeløb med tillæg af renter tilbagebetales. Renten svarer til den i § 10, stk. 3, litra b, nævnte rente til brug for afgiftsatsen for året efter afgiftsåret. Betales afgiften for sent, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag. Bestemmelserne i § 13, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

31. I § 16, stk. 1, indsættes efter sidste pkt.:

»Når ophævelse sker ved den pågældendes aftalte alder, invaliditet eller død, foretages opgørelsen efter § 3 e, stk. 2, på grundlag af forholdet mellem det senest opgjorte års henholdsvis afgiftspligtige indtjening og samlede indtjening i foreningen i stedet for samme års indtjening. Den afgiftspligtige kan dog efterfølgende vælge at få omberegnet realrenteafgiften efter forholdet mellem samme hele års henholdsvis afgiftspligtige og afgiftsfri indtjening. Ved opgørelsen af realrenteafgiften for investeringsbeviser, når ophævelse sker i andre tilfælde, er pengeinstitutts forpligtelse til at tilbageholde et tilstrækkeligt kontantbeløb begrænset til investeringsbevisets værdi.«

§ 16. Ved ophævelse af de i § 2, stk. 2, nævnte opsparingsordninger i løbet af afgiftsåret skal pengeinstituttet senest 3 måneder ef-

ter, at det har fået kendskab til ophævelsen, indgive en endelig opgørelse af afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf samt af afgiften for det løbende afgiftsår og for det foregående afgiftsår, hvis der ikke er indgivet endelig opgørelse for dette. Pengeinstituttet tilbageholder et tilstrækkeligt kontantbeløb til at dække afgiften med tillæg eller fradrag af eventuelle renter efter denne lov. Skyldige afgiftsbeløb med tillæg af eventuelle renter efter stk. 4 indbetales til den centrale told- og skatteforvaltning samtidig med indsendelse af opgørelserne. Overskydende afgiftsbeløb med tillæg af eventuelle renter efter stk. 4 tilbagebetales. Samtidig med indbetalingen giver pengeinstituttet den afgiftspligtige underretning om det indbetalte beløb. Ved den endelige opgørelse af afgiftsgrundlaget for en pensionsopsparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophævelse af kontoen for et beløb svarende til handelsværdien på ophævelsestidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de til ophævelsestidspunktet påløbne ikke forfaldne renter.

...

32. I § 18, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 13, stk. 2« til: »§ 13«.

33. I § 18, stk. 5, sidste pkt., ændres »§ 13, stk. 3« til: »§ 13, stk. 2«.

§ 18. Den centrale told- og skatteforvaltning kontrollerer opgørelserne og afgiftsberegningerne efter §§ 12-16. Antager den centrale told- og skatteforvaltning, at afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf vil afvige væsentligt fra de forventede beløb ifølge opgørelsen efter §§ 12-13, eller anser den centrale told- og skatteforvaltning den endelige opgørelse eller beregning efter §§ 13, stk. 2, og 14-16 for urigtig, forelægger forvaltningen sagen for Ligningsrådet, der kan ændre opgørelsen og beregningen. Forinden ændringen foretages, skal der gives den, der har indsendt opgørelsen, lejlighed til at ytre sig skriftligt eller ved mundtlig forhandling.

Stk. 5. Medfører en ændring, at et acontoafgiftsbeløb eller et endeligt afgiftsbeløb nedsættes, tilbagebetales for meget indbetalt afgift. Yderligere afgiftsbeløb skal indbetales inden 6 uger efter meddelelsen fra den centrale told- og skatteforvaltning om den ændrede

afgift. For konti i pengeinstitutter finder § 13, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

34. I § 28, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »oplysninger vedrørende« følgende: »aktivmassens sammensætning og udvikling i løbet af året i tilknyttede og associerede virksomheder, jf. § 3 f samt oplysninger vedrørende«.

35. § 28, stk. 1, nr. 11, affattes således:

»11) regler for opgørelserne efter § 15 a, herunder lempelse af kravet om daglige opgørelser,«.

36. § 28, stk. 1, nr. 12, affattes således:

»12) regler for investeringsforeningers oplysningspligt efter § 15 a over for de afgiftspligtige og pengeinstitutterne, herunder regler om, hvornår meddelelse kun skal ske på opfordring,«.

37. I § 28, stk. 1, indsættes som nr. 13:

»13) fremgangsmåden ved omberegning af afgift efter § 16, stk. 1.«

§ 28. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om lovens administration, herunder:

3) forskrifter for, hvilke oplysninger der skal meddeles Told- og Skattestyrelsen til brug ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf, herunder oplysninger vedrørende kvoten, jf. §§ 3 b og 3 c, samt den form, i hvilken disse oplysninger skal gives,

11) regler for opgørelsen efter § 10 b, stk. 2,

12) regler for investeringsforeningers oplysningspligt over for de afgiftspligtige og pengeinstitutterne efter § 10 b, stk. 2.